

Aster en Vonk

MAGIE OM MIDDERNACHT

LINDSEY KELK

Met illustraties van Pippa Curnick

Aster en Vönk

MAGIE OM MIDDERNACHT

LINDSEY KELK

Geïllustreerd door Pippa Curnick

Vertaald door Koen Boelens en Helen Zwaan

**BILLY
BONES**

B
—

BILLY BONES
Vliegtuigstraat 6-H
1059 CL Amsterdam

BILLY BONES is een imprint van MEIS & MAAS

Eerste druk, december 2019

Oorspronkelijke titel: *Cinders and Sparks*
– *Magic at midnight*

Tekst © Lindsey Kelk, 2019

Vertaling © Koen Boelens en Helen Zwaan, 2019
onder licentie van HarperCollins Publishers Ltd
Illustraties © Pippa Curnick, 2019

The author and the illustrator assert the moral right
to be identified as the author and the illustrator
of this work.

Alle rechten voorbehouden

ISBN: 9789463850179
NUR: 282 - 283

www.billybones.nl

'Lang geleden, in een koninkrijk
Lhier ver vandaan, woonde er eens een
meisje. En hoewel het meisje een bescheiden
bestaan leidde, was ze ongelofelijk lief en
beeldschoon. In het voorbijgaan noemden
alle mensen uit het dorp haar altijd...'

‘... ontzettend saai?’

Er stond een meisje met een wilde bos
haar en heldere ogen in de deuropening. Ze
gaapte zo uitgebreid dat haar hoofd bijna
van haar schouders viel.

‘Jij ook goedemorgen, Aster.’ Margreet, de stiefmoeder van het meisje, was het verhaal aan het voorlezen, maar keek Aster nu streng aan. ‘Heb je al je karweitjes al gedaan?’

‘Ja,’ zei Aster.

‘Heb je het hout dan al gehakt?’

‘Ja,’ zei Aster.

‘De varkens gevoerd?’

‘Ja,’ zei Aster.

‘De hele afwas gedaan?’

Aster keek over haar schouder naar de berg borden, kommen en pannen in de gootsteen. Ze had nog niet de hele afwas gedaan. Sterker nog, ze had de afwas nog helemaal niet gedaan.

‘Ja,’ zei Aster en ze deed vlug een stap opzij, zodat haar stiefmoeder niet de keuken in kon kijken. ‘Mag ik nu buitenspelen?’

‘Nee,’ zei Margreet en ze pakte het boek weer op. ‘Een echte dame speelt niet buiten.’

‘Een echte dame zit keurig binnen,’ zei Asters stiefzus Agnes vanaf de bank. ‘Zoals wij, wanneer moeder ons voorleest. Een echte dame verpest haar mooie jurk niet in de modder, zoals jij altijd doet.’

‘Ik hou ook best van lezen, maar alleen voor mezelf. Niet als Margreet voorleest,’ zei Aster zachtjes, en ze wreef over een paarse vlek op de zoom van haar jurk. Hoe kwam die daar toch? ‘Zij doet de stemmetjes namelijk niet na. Bovendien lees ik liever buiten dan dat ik hierbinnen word opgesloten. En dan word je soms een beetje modderig, daar kan ik ook niet zoveel aan doen.’

‘Ik zou ook best buiten willen lezen,’ zei

Eleanor. ‘Het is prachtig weer. Misschien vind ik het wel wat.’

‘Je vindt het heus niets,’ zei Agnes tegen haar zusje. ‘Het stikt er van de insecten en het is ontzettend slecht voor je huid. Je kunt beter binnenblijven, met moeder en mij.’

‘Is dat zo?’ vroeg Eleanor en ze haalde haar schouders op. ‘Als jij het zegt...’

‘Zoals ik probeerde te zeggen, voordat ik zo abrupt werd onderbroken,’ zei Margreet, terwijl ze Aster de rug toekeerde, ‘woonde er lang geleden een beeldschoon meisje in een koninkrijk hier ver vandaan, dat bij iedereen geliefd was. Ze was braaf en eerlijk en loog nooit tegen haar stiefmoeder over haar karweitjes terwijl er overduidelijk een grote berg borden en pannen in de gootsteen stond.’

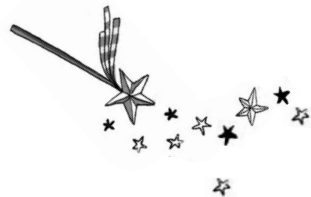

Aster liep met tegenzin de keuken in, draaide de kraan open en staarde uit het raam. Zoals wel vaker wenste ze in gedachten dat de elfjes een of ander apparaat zouden uitvinden dat de afwas voor je deed, in plaats van hun gebruikelijke, nutteloze uitvindingen zoals een telefoon waarop je spelletjes kunt spelen. Een afwasdoen-apparaat. Hmm. Ze moest nog maar even nadenken over een goede naam.

Aster zuchtte. Je kon erop rekenen dat Eleanor toch naar Agnes zou luisteren. Het was altijd twee tegen één. Voordat haar vader was hertrouwd, had ze altijd gedroomd van een lieve moeder en een broer of zus om mee te spelen, maar in plaats daarvan werd ze opgezadeld met Margreet de Mopperkont en het Doodsaaie

Duo. Margreet was de kwaadste niet, maar ze was altijd alleen bezig met zichzelf en haar uiterlijk en wat andere mensen van haar en haar dochters vonden. Ze zat haar stiefdochter altijd achter de broek en strafte haar met karweitjes, omdat Aster rommelig en vergeetachtig was. Keer op keer, eindeloos veel karweitjes. Toen Aster en haar vader net waren ingetrokken bij Margreet in haar roze huisje in het bos was het nog niet zo erg, maar na verloop van tijd had ze beseft dat haar stiefmoeder altijd bezig en saai zou blijven en dat Aster niets gemeen had met haar stiefzusters.

Als Aster binnen moest blijven kwam ze altijd onder de glitters en de lijm te zitten, of kwam er verf in haar haar. Buiten klom ze het liefst in een boom of speelde ze tikkertje

in het bos met haar hond Vonk. Ellie en Aggie kwamen alleen bij hoge noodzaak buiten. Zij bekeken het liefst de hele middag zwijmelend foto's van prins Joderick, of bespraken welke strik deze maand in de mode was, of namen foto's van zichzelf. Ze hadden een hekel aan alles waarvan je ook maar een beetje vies zou kunnen worden. Aster kon zich niet herinneren wanneer zij voor het laatst níét van top tot teen onder de modder had gezeten wanneer het bedtijd was. Het enige wat zij wilde was een beetje avontuur. Het enige wat haar stiefzusters wilden was de nieuwste elf-foon.

Ze keek naar de vaat en zuchtte. 'Ik kom

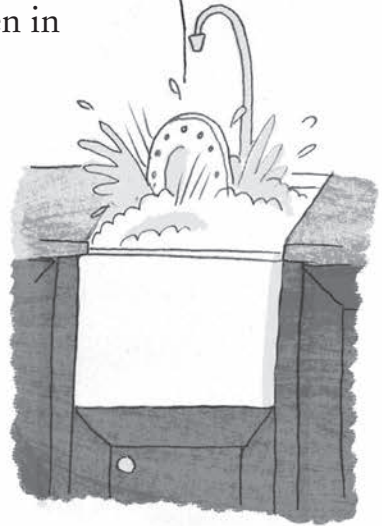

hier nooit weg,' zei ze zachtjes en ze richtte haar grote, groene ogen op de blauwe lucht boven zich. 'Ik wenste dat de afwas zichzelf zou doen.'

Aster wilde een vies bord pakken, maar nog voordat ze het kon aanraken voelde ze een schok in haar handen. Het bord vloog

van de stapel, plonsde in de gootsteen en verdween in het sop.

Margreet, Ellie en Aggie keken op door het geluid. 'Niets te zien, hoor,' riep Aster hen met een schaapachtige blik toe.

‘Gewoon de vaat aan het doen, zoals altijd.’

Ze graaide in lichte paniek in de gootsteen, op zoek naar het servies dat uit haar handen was geschoten. Als ze voor de zoveelste keer een bord kapot had gemaakt, zou ze de komende maand de wc moeten schrobben. Plotseling vloog het bord vanuit de gootsteen de lucht in en kwam zachtjes neer op tafel, brandschoon en keurig droog.

‘Maar ik heb het niet eens aangeraakt,’ fluisterde Aster en ze haalde haar handen uit het sop. ‘Wat is dit nou weer?’

Een voor een vlogen alle borden uit zichzelf het sop in en er weer uit en ze stapelden zich keurig op tafel op.

Aster keek naar haar tintelende vingers en hield ze in het zonlicht. Glinsterden ze echt?

‘Goeiemorgen, goeiemorgen en een fijne dag voor iedereen!’

Daar was haar vader.

Margreet deed het boek dicht en keerde hem haar flink gepoederde wang toe zodat hij die kon kussen. Hij gaf Ellie en Aggie een aai over hun bol en liep toen naar de keuken om Aster een dikke knuffel te geven.

‘Een bijzonder goede morgen voor jou, prinsesje,’ zei hij terwijl hij zijn bril rechtzette. ‘Heb je weer corvee? Wat heb je nu weer uitgespookt?’

‘Niets,’ antwoordde Aster en ze stopte haar verdacht glinsterende handen diep weg in de zakken van haar schort. ‘Heus.’

‘Ze heeft het kled in de keuken in brand

gestoken, mijn rijlaarzen in de regen laten staan en Agnes betrapte haar toen ze de hond groenten voerde,' verbeterde Margreet haar.

'Vond hij de groenten lekker?' vroeg Asters vader.

'Ik denk dat hij liever een worstje had gehad,' zei Aster.

'Dat leek mij nou ook,' zei hij.

Margreet zuchtte. Aster glimlachte.

'Nou, goed, ik heb een ontzettend drukke dag voor de boeg,' zei haar vader. 'Als de koning een bal wil organiseren, heeft hij wel een balzaal nodig en voor zover ik weet, hoort op een balzaal meestal een dak.'

'Dat is wel gebruikelijk, ja,' stemde Margreet in.

De vader van Aster was de aannemer van de koning. Elke dag trok hij van hun kleine,

roze huisje helemaal door het bos naar het paleis. 's Avonds liet hij Aster vaak zijn ontwerpen van een ringmuur of een ridderzaal zien, maar ze mocht nooit met hem mee naar het dorp. Ze had er altijd van gedroomd om het paleis dat hij voor koning Pekelbroek had gebouwd eens in het echt te zien, omdat haar ouders elkaar daar hadden ontmoet.

‘Als je er geen dak op zet, zouden we onder de sterrenhemel kunnen dansen.’ Aster deed een perfecte pirouette en kwam terecht in een berg theedoeken.

‘Jij danst helemaal nergens,’ zei Agnes. ‘De prins nodigt iemand zoals jij heus niet uit voor het bal.’

Aster keek even naar haar bevlekte, afgedragen jurk en toen naar haar zusters,

met hun glanzende bruine haar, hun zorgvuldig aangebrachte make-up en hun deftige, damesachtige jurken. Zoveel moeite, en dat nog voor negen uur op woensdagochtend.

‘Aster wordt nog wel een dame,’ zei haar vader en hij gaf haar een kus op haar kruin.
‘Ze is immers mijn kleine prinsesje.’

Aggie en Ellie deden net alsof ze hun vinger in hun keel stopten en moesten overgeven, maar toen hij zich naar hen omdraaide keken ze hem poeslief en breed glimlachend aan.

‘Mag ik ook naar het bal?’ vroeg Aster aan haar vader. ‘Ik zou het paleis dolgraag eens zien.’

‘Ik vrees van niet, lieverd,’ zei hij met een droevige glimlach. ‘Misschien volgend jaar.’

Dat zei hij nou altijd.

‘Dat zeg je nou altijd,’ zei ze. ‘Aggie is wel naar het paleis geweest. En Ellie ook. Waarom mag ik niet?’

Ze zette haar handen in haar zij en keek haar vader streng aan.

‘Ach, Aster,’ zei hij met een zucht. ‘Je zult me gewoon moeten vertrouwen. Op een dag

☆ zul je het paleis te zien krijgen, maar voorlopig nog even niet.’

Het was altijd hetzelfde riedeltje. Hij had altijd wel een excuus om haar niet mee te nemen naar het paleis: er was geen ruimte in de koets, ze zou het eten toch niet lekker vinden of iedereen had het veel te druk om haar een rondleiding te geven. Als ze niet beter wist, zou ze haast gaan denken dat haar vader haar er wilde weghouden.

‘Oké dan maar. Ik ga naar buiten om Vonk eten te geven,’ zei ze. Ze gaf haar vader een knuffel en rende vlug naar buiten, voordat haar stiefmoeder haar tegen kon houden. ‘Maar de volgende keer ga ik mee!’

Het **STOERSTE** sprookje ooit!

Aster woont met haar vader, haar ijdele stiefzusters en haar gemene stiefmoeder in een roze huisje in het bos. Het liefst speelt ze buiten, maar het grootste deel van de tijd moet ze allerlei vervelende klusjes doen. Ze verveelt zich suf, dus wanneer ze plots kan toveren en al haar wensen uitkomen, komt haar wereld op z'n kop te staan.

Wanneer Aster een feeënpeetmoeder, Brian, blijkt te hebben, wordt het pas écht knotsgek! Maar Brian is niet echt betrouwbaar en Aster heeft haar toverkracht nog niet helemaal onder controle...

Van de ene op de andere dag is haar leven helemaal niet saai meer, maar een en al avontuur!

9 789463 850179

www.billybones.nl

**BILLY
BONES**

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

MAGISCH
HUMOR
AVONTUUR

